

Arrest

nr. 339 243 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 3 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 2 januari 2026 wordt verzoekende partij staande gehouden door de diensten van de Politie Antwerpen.

Op dezelfde dag wordt zij gehoord door dezelfde diensten.

1.2 Op 3 januari 2026 wordt ten aanzien van verzoekende partij een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 02.01.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer die verklaart te heten(1):

naam: C. (...)

voornaam: R. (...)

geboortedatum: (...).2003

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone Antwerpen op 02.01.2026 werd de betrokkene aangehouden omwille van verkoop van drugs. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken..*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds twee weken in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

- Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.*

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone Antwerpen op 02.01.2026 werd de betrokkene aangehouden omwille van verkoop van drugs. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING tot terugleiding naar de grens:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds twee weken in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone Antwerpen op 02.01.2026 werd de betrokkene aangehouden omwille van verkoop van drugs. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door de politiezone Antwerpen op 02.01.2026 werd de betrokkene aangehouden omwille van verkoop van drugs. Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, D. (...) N. (...), attaché, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie,

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Vottem. de betrokkene, C. (...), R. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Vottem vanaf 04.01.2026.”

1.3 Op 6 januari 2026 legt verzoekende partij een verzoekschrift neer ter griffie houdende een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Zij bevindt zich immers op heden in het zogenaamde gesloten centrum voor illegalen te Vottem. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt logischerwijze ook niet betwist door de verwerende partij waardoor aan de eerste cumulatieve voorwaarde voldaan is.

2.2. De tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In het enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 7, alinea 1 van de Vreemdelingenwet *juncto* de zorgvuldigheidsplicht, *juncto* het redelijkheidsbeginsel *juncto* de materiële motiveringsplicht volgend uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Zij zet dit middel als volgt uitéén:

“2.2. NOPENS DE ERNSTIGE MIDDELEN

2.2.1. SCHENDING VAN ART. 7, ALINEA 1 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 (HIERNA: “VREEMDELINGENWET”) IUO. DE ZORGVULDIGHEIDSVERPLICHTING IUO. HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL IUO. DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (EX ART. 62 VREEMDELINGENWET)

4.

De bestreden beslissing (houdende afgifte van het bevel) is gesteund op volgende overwegingen:

- (i) betrokkene zou niet in bezit geweest zijn van een geldig paspoort op het ogenblik van zijn arrestatie;*
- (ii) betrokkene wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden;*

5.

Geen van beide overwegingen kan worden aangenomen:

(i) Verzoeker is wel degelijk in het bezit van een geldig paspoort en in wettig verblijf op Belgisch grondgebied

6.

Onder stuk 2 wordt kopie van het paspoort van verzoeker gevoegd.

Het paspoort van verzoeker is nog steeds geldig en bevond zich eenvoudigweg thuis. Het werd onmiddellijk gebracht naar betreffende politiediensten na interceptie van verzoeker.

Bovendien blijkt uit het paspoort dat verzoeker enkel op 13 november 2025 het Belgisch grondgebied is binnengkomen (met het geldig biometrisch paspoort), zodat hij gerechtigd is tot 15 februari 2026 op Belgisch grondgebied te verblijven (cfr. visumvrijstelling voor onderdanen uit Albanië en recht om alhier 90 dagen te verblijven op een periode van 180 dagen).

(ii) Verzoeker kan niet worden geacht de openbare orde te kunnen schaden

7.

De stelling dat verzoeker wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden, is gesteund op de overweging dat uit het administratief zou blijken dat betrokkene werd aangehouden omwille van "verkoop van drugs". (sic)

Verzoeker heeft evenwel nooit of te nimmer enige drugs verkocht en zulks blijkt ook niet uit het administratief dossier.

Verzoeker werd ook niet aangehouden door de onderzoeksrechter.

Het administratief verslag betreft enkel een bijzonder summier verslag houdende een beperkt aantal gegevens m.b.t. de situatie van verzoeker en bevat hoogstens een door de verbalisanten zelf voorgestane kwalificatie van de vermeende feitelijkheden, doch bevat anderzijds

- geen precisering of omschrijving van de exacte feitelijkheden welke leiden tot het weerhouden van de ene of de ander kwalificatie;
- geen precisering van de reden op welke grondslag de verbalisanten een welbepaalde kwalificatie weerhouden;

Op grond van (uitsluitend) dit administratief verslag – zonder enige bijkomende feitelijke duiding en zonder voeging van enig proces-verbaal bij het dossier - is het onmogelijk voor uw Raad om de vermeende betrokkenheid van verzoekster terdege te beoordelen.

Uw Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Door zich te baseren op informatie die niet bij het dossier werd gevoegd, is het voor uw Raad onmogelijk om zijn toetsing uit te voeren. Uw Raad oordeelde nota bene reeds eerder in identieke zin in onderhavig dossier (arrest dd. 26 november 2013 in de zaak RvV 140 934).

8.

De loutere verwijzing door verwerende partij naar een beknopt administratief verslag, dat geen nadere precisering van feitelijkheden bevat noch enige verduidelijking door de verbalisant(en) op grond van welke feitelijke elementen een bepaalde kwalificatie wordt gegeven, zonder kennisname van enige proces-verbaal, kan redelijkerwijze niet volstaan om te besluiten dat welbepaalde feiten door de vreemdeling gepleegd zouden zijn en hieruit een gevaar voor de openbare orde af te leiden.

Het administratief verslag betreft (uit haar aard) enkel een summiere en oppervlakkige weergave door verbalisanten.

Het formuleren van bepaalde kwalificaties aan de vermeende feitelijkheden door verbalisanten is uiteraard steeds voorbarig en eenzijdig, en het komt uitsluitend aan de rechtbank toe om te oordelen over de kwalificatie van de feiten en of de feiten bewezen kunnen worden verklaard.

Het vermelden van de ene of andere juridische kwalificatie door verbalisanten in een administratief verslag, kan m.a.w. in alle redelijkheid (uiteraard) niet worden beschouwd als een voldoende bewijs dat de betreffende feiten ook effectief gepleegd zouden zijn.

Het geven van een bepaalde kwalificatie door verbalisanten aan een vermeend feit in een administratief verslag, is niet te beschouwen als een bewijs van schuld, en uit zulke vermelding van de ene of andere kwalificatie door een verbalisant – zonder enige verdere feitelijke precisering of voeging van enig proces-verbaal – kan aldus ook niet op kennelijk redelijke of zorgvuldige wijze worden afgeleid dat verzoeker de betreffende feiten daadwerkelijk zou hebben gepleegd.

Uw Raad oordeelde eerder terecht dat verwerende partij gerechtigd is een eigen onderzoek te voeren en standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid, doch dat de beslissing enkel kan worden gesteund op vaststaande feiten en dat deze feiten steeds duidelijk dienen te worden geschetst in de beslissing. (cfr. RvV 348 068 / II dd. 22 december 2025, randnr. 3.6)

De loutere verwijzing naar een vermeende aanhouding of naar een welbepaalde kwalificatie door een verbalisant in het administratief verslag zonder de feiten te preciseren of te schetsen en zonder voeging van een proces-verbaal waaruit de feiten op vaststaande wijze zouden kunnen worden afgeleid, is manifest onverenigbaar met de verplichting om een administratieve beslissing te doen steunen op een zorgvuldig onderzoek en deze op redelijke wijze te doen tot stand komen.

In casu dient vastgesteld te worden dat verwerende partij zulks wel doet; louter op grond van een summier administratief verslag, zonder kennisname van onderliggende feiten of enig proces-verbaal, wordt door verwerende partij zondermeer besloten tot de schuld in hoofde van verzoeker en het hieruit voortvloeiende gevaar voor onze openbare orde. Immers stelt de bestreden beslissing “Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid...”

2.2.2 Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel in de Vreemdelingenwet heeft echter betrekking op de formele motiveringsplicht. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals onder meer voorgeschreven door artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Dit verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de bestreden beslissing *in casu* zowel in feite als in rechte is gemotiveerd.

2.2.3 Verzoekende partij gaat inhoudelijk in op de bestreden beslissing en voert in realiteit dan ook eerder de materiële motiveringsplicht aan.

2.2.4 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475). Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.2.5 Een schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen (RvS 29 mei 2020, nr. 247.683).

2.2.6 Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Het wettigheidstoezicht van de Raad is beperkt tot het onderzoek of de door de verweerder in aanmerking genomen samenhangende feitelijke omstandigheden correct zijn, deze omstandigheden correct werden beoordeeld en ze de genomen beslissing in redelijkheid kunnen verantwoorden (cf. RvS 18 februari 2021, nr. 249.747).

2.2.7 Allereerst stelt de Raad eveneens vast dat de bestreden beslissing genomen werd op grond van artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet waarin bepaald wordt dat:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...);

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

(...).”

2.2.8 Verzoekende partij ontwikkelt in eerste instantie een betoog waarin zij aangeeft nog maar recent in België aangekomen te zijn en dat zij toegelaten is tot een wettig verblijf en dit minstens tot en met 15 februari 2026. Zij geeft immers aan slechts op 13 november 2025 in het bezit van een geldig biometrisch paspoort het Belgisch grondgebied betreden te hebben.

Zij wijst met name op de visumvrijstelling voor onderdanen uit Albanië die het recht hebben om 90 dagen hier te lande te verblijven op een periode van 180 dagen.

2.2.9 In tweede instantie betwist verzoekende partij dat zij een gevaar zou uitmaken voor de openbare orde of de nationale veiligheid. Zij betwist betrokken te zijn bij feiten van handel in verdovende middelen. Louter op basis van een administratief verslag zou er niet geoordeeld kunnen worden dat verzoekende partij ook daadwerkelijk bij dergelijke feiten betrokken is. Het zou in dit verslag immers slechts om een summiere en oppervlakkige weergave gaan van de feiten die door de verbalisanten vastgesteld zouden zijn. De kwalificatie die hieraan gegeven wordt, komt uitsluitend toe aan een rechtbank. Hieruit blijkt niet dat de feiten gepleegd zijn en een bewijs van schuld blijkt hier al zeker niet uit. Door louter te verwijzen naar bepaalde vermeldingen in een dergelijk verslag zou er geen sprake zijn van een zorgvuldig onderzoek of redelijke totstandkoming van een dergelijke beslissing.

2.2.10 De Raad merkt op dat het voorkomen van een situatie zoals voorzien in artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet principieel reeds voldoende is om een beslissing in deze zin afdoende te motiveren. Hierop is enkel een uitzondering voorzien voor zover de afgifte van dit bevel in strijd zou zijn met meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag. Gelet op de gegevens zoals vervat in het administratief dossier is hiervan geen sprake.

2.2.11 De Raad benadrukt onmiddellijk dat de bestreden beslissing een verwijderingsmaatregel is en geen strafrechtelijke maatregel die ertoe strekt gedrag te bestraffen. Het is een administratieve maatregel op verblijfsvlak die door een administratieve overheid wordt opgelegd. Het vermoeden van onschuld verhindert verwerende partij niet om, als er *in casu* in het betrokken administratief verslag kan gelezen worden dat er ernstige aanwijzingen zijn van schuld in hoofde van de betrokkene, op verblijfsrechtelijk vlak een standpunt in te nemen met betrekking tot de feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid.

2.2.12 Het gegeven dat de verzoekende partij (nog) niet definitief werd veroordeeld wegens inbreuken op de strafwet verhindert de verwerende partij niet om op basis van de vastgestelde feiten op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen. Het (strafrechtelijk) vermoeden van onschuld belet geenszins dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een (definitieve) strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

2.2.13 Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat er op 2 januari 2026 een administratief verslag opgesteld werd door de Politie te Antwerpen en dit naar aanleiding van de betrapping op heterdaad van verzoekende partij op de handel in verdovende middelen. Verzoekende partij beklagt er zich over dat dit geheel te licht zou zijn omdat er slechts oppervlakkige gegevens bekend zouden zijn.

Uit hetzelfde verslag blijkt echter dat verzoekende partij om 19u33 in de S.(...)straat te Antwerpen aangetroffen werd als dealer van marihuana. Er werd een proces-verbaal opgesteld waarvan het nummer ook opgenomen werd in het verslag en bovendien blijkt uit hetzelfde administratief dossier dat er naar aanleiding van deze feiten zelfs een voorleiding gebeurde. Er kan dan ook niet geoordeeld worden dat de bestreden beslissing zich baseert op uiterst oppervlakkige gegevens of louter summiere nota's.

Er kan dan ook niet ingezien worden waarom verwerende partij uit dit geheel aan gegevens niet zou kunnen besluiten dat een beslissing zoals deze die op heden voorligt niet zou kunnen worden afgeleverd. Het loutere feit dat dit proces-verbaal, waar wel wordt naar verwezen, niet in het administratief dossier vervat ligt, doet geen afbreuk aan de waarachtigheid van de vaststellingen waarbij de Raad er ten overvloede op wijst dat vaststellingen zoals gedaan door bevoegde Politieambtenaren bekleed zijn met een bijzondere bewijswaarde die verzoekende partij niet ontkracht door enkele boudweg geformuleerde opmerkingen.

2.2.14 Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog een afschrift van haar paspoort waaruit haar beweringen inzake haar relatief kortstondige aanwezigheid in België zouden moeten blijken.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, blijkt hieruit geenszins dat zij slechts op 13 november 2025 in België aangekomen zou zijn. Voor deze datum is in het paspoort enkel een stempel aanwezig die getuigt van een inreis in de Europese Unie per boot via Ancona (Italië) en geenszins van een reis naar of aanwezigheid in België. Dit verhindert ook nog steeds niet dat er correct werd vastgesteld dat verzoekende partij bij haar interceptie geen drager was van dit paspoort en dat zij zich niet binnen de door de wet voorziene termijn heeft laten registreren bij de lokale diensten.

In ieder geval dient de Raad samen met verwerende partij vast te stellen dat het bewuste paspoort slechts gedeeltelijk werd medegedeeld.

Daarenboven doet dit geheel in ieder geval ook op geen enkele wijze afbreuk aan de voorheen reeds vermelde vaststellingen.

2.2.15 Verzoekende partij maakt met haar betoog een schending van de door haar aangevoerde beginselen en bepalingen niet aannemelijk.

Het enig middel is bijgevolg niet ernstig waardoor aan de tweede cumulatieve voorwaarde evenmin voldaan is.

2.2.16 De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Op de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient dan ook niet te worden ingegaan

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

A. DE WILDE